

Uppskatta din uppgift i livet

Allt i livet är meningsfullt. Enligt Edgar Cayces perspektiv är allt som existerar – alla erfarenheter, allt medmänniskt samspel, även alla våra personliga prövningar potentiellt meningsfulla. Ditt personliga liv är också meningsfullt och har ett syfte, ett syfte som involverar andra människor.

Cayces readingar visar att så länge som vi är på jorden, har vi en personlig uppgift att fullfölja – även när livets utmaningar kan få oss att ifrågasätta vår personliga betydelse, vårt värde eller vår effektivitet. Vid dessa tillfällen kan vi vilja dra oss till minnes den fiktiva historien om George Bailey, vars historia gestaltades av Jimmy Stewart i den klassiska filmen "Livet är underbart." Ställd inför till synes oöverstigliga svårigheter tvivlar Georg på om han kan göra någon skillnad och att

det skulle vara bättre för folk om han var död. En ängel kommer och besöker George och ger honom en vision av hur livet i hans stad skulle ha varit om han aldrig hade funnits. George är förvånad över att upptäcka precis hur annorlunda, hur nedslående, hur olyckliga livsförhållandena är för många människor i hans hemstad som aldrig hade en Georg Bailey boende där. Visionen upplyser George om att hans

liv faktiskt har betydelse och att hans samspel med andra har medfört en enorm skillnad i världen. För att beskriva Georges uppgift i livet skall vi inte fokusera så mycket på att han är bankman, utan istället på hans medlidande och empati och på sätten som han interagerar med och hjälper människor – även hans attityd påverkar andra. Fastän historien är fiktion, tjänar George Baileys liv som en potentiell arketyper av mänsklig erfarenhet och visar oss varje själs enorma värde och den själens inverkan på helheten.

Gör det verkligen någon skillnad att du är här? Naturligtvis. Cayce bekräftade att var och en av oss har en speciell uppgift i livet. För att förstå karaktären på den uppgiften måste vi ta några steg tillbaka från vårt nuvarande liv för att få en känsla av den större historien. Cayces

kosmiska perspektiv börjar med Gud Skaparen och Hans syfte att skapa världen. I det perspektivet skapade Gud universum och oss, själarna, i avsikt att ha medskapande följeslagare. Meningen med vår skapelse är att vi skall nå en medvetandenivå från vilken vi kan överföra det andliga medvetandet till materia. Livets mening i det här perspektivet är evolutionärt och leder till att människor kan uppleva gemenskap med Skaparen och aktivt delta i den pågående skapelseprocessen. Det är ett mål som involverar vårt eget deltagande, vilket är där vår egen personliga känsla av mening framträder då vi interagerar med andra. På en nivå har vi alla samma större uppgift i livet: Att få Gudsinsikt och att dela det andliga medvetandetillståndet med andra genom godhet och tjänande, att göra världen till en bättre plats för att vi har levt i den. Men i anslutning till det större generella uppdraget vi alla delar, har var och en av oss en mer personlig uppgift i livet.

Vår personliga uppgift i livet är en dynamisk match mellan våra särskilda talanger och världens behov. Det är en kreativ dynamik som inspirerar dig att utveckla dina själskvaliteter så du får tillgång till de gåvor som du skall dela med dig av till världen. Det är inte nödvändigtvis en arbetsbeskrivning eller en karriärväg, fastän den ibland kan sammanfalla med ditt levebröd. Det är generellt något som ger dig en sådan glädje att du skulle göra det även om du inte fick betalt för det. På grund av att det är en medfödd del av din själs väsen, är det något som du gör mycket bra och naturligt. Det är unikt ditt, även om andra kan ha liknande uppgifter eller levnadskall att dela med sig av till världen.

Fundera över fallet med en 60-årig städledare som övervakade städpersonalen på ett sjukhus. När hon kom till Edgar Cayce och undrade över vad för slags uppgift hon hade i livet, berättade Cayce för henne att arbetet som hon övervakade bidrog till att assistera patienter i deras läkningsprocess. Även om hon ofta tänkte på sig själv som en städledare, så berättade Cayce för henne att hennes verkliga uppdrag bestod i att vara en healer – att hjälpa till att skapa en läkande atmosfär för de som var i nöd. I själva verket bekräftade Cayce att detta att vara till tjänst för andra i behov av läkning, hade varit en del av hennes själs unika syfte under många, många livstider.

Vid ett annat tillfälle fick en 42-årig skollärare höra att fastän hennes yrke var undervisning, så var hennes verkliga uppgift i livet den talang som hon hade att få alla att må bättre med sig själva samt med sina personliga färdigheter. Cayce berättade för henne att hennes ansträngningar i detta avseende sannerligen skulle göra världen till en bättre plats på grund av de individer som hon personligen hade berört och påverkat.

Då det gäller din personliga uppgift i livet är du inte utbytbar, för ingen kan tjäna dem du kommer i kontakt med på exakt samma sätt som bara du kan. Där din unika kombination av talang och personlighetsdrag matchar vissa behov i världen, blir du den enda passande lösningen. Det är din uppgift att täppa till hålet, att uppfylla dessa behov så som bara du kan. Och då du sträcker dig ut för att tjäna dessa behov, blomstrar din själ och tar ännu ett steg i sin vitala inkarnation. Vår uppgift i livet sammanlänkar de nödvändiga stegen för vår själsutveckling med möjligheter att tjäna andras behov. Som i all skapelse blir ingenting bortslösat, varje levande beståndsdel i sin existentiella utveckling delar och sprider aspekter av sig själv, aspekter som andra existerande element behöver för sin utveckling. Vår mission i livet är ett sätt att beskriva detta kreativa ömsesidiga beroende som ger varje levande varelse en mening med sin existens.

Ett minnesvärt citat av den bortgångne presidenten John F. Kennedy kommer för oss: Genom att inte fråga vad livet kan göra för dig, utan vad du kan göra för livet, stiger du in i ett andligt äventyr av upptäckter. Du börjar finna ditt ”hjulspår”, där ansträngningen upphör och det lätta tar vid, där synkronistiska händelser mångfaldigas och ger dig en känsla av att vara på rätt plats vid rätt tillfälle. Livet upphör att vara en kamp i motvind, och blir en spännande färd som oavbrutet uppvisar överraskande glimtar av okända talanger och förmågor.

Modern forskning har bekräftat existensen och vikten av det ofta nämnda fenomenet där det verkar som om en högre makt tar över och sköter saker medan vi njuter av turen. Denna forskning om vad som psykologer kallar ”flow (flöde) upplevelse” är resultatet av tusentals och åter tusentals rapporter från vanliga människor som deltog i flera långsiktiga studier av sina vardagliga stunder. Genom att använda

modern teknologi försåg forskarna deltagarna med personsökare att ha på sig under hela sin vakna tid. Vid slumpmässiga tidpunkter skulle en dator ringa deltagarens personsökare. Vid ljudet av personsökaren ringde deltagaren ett telefonsamtal till en inspelningsapparat och beskrev för inspelningen vad han eller hon gjorde, tänkte samt kände i det ögonblick som personsökaren lät. Vid analysen av dessa mängder av rapporter fann psykologen Mihaly Csikszentmihalyi att det fanns en särskild typ av rapporterade ögonblick som talade om en speciell upplevelse. Personen var absorberad i stunden, var ett med vad de gjorde och förlorade koll på tiden. Aktiviteten, vare sig den var privat eller delad, fysisk, mental eller interagerande, var något som personen var familjär med och något av en intressant utmaning, hon/han kände sig mer än jämställd med uppgiften, självsäker och avslappnad. Det kändes för personen som om aktiviteten höll på helt av sig själv utan att kräva någon särskild ansträngning från hans eller hennes sida. Personen kände sig i kontakt med sitt verkliga jag, intuitivt, och fann fullkomlig mening i stunden. I sådana populära böcker som *Flow: The Psychology of Optimal Experience*, *Finding Flow: The Psychology of Engagement with Everyday Life* och *Creativity: Flow and the Psychology of Discovery and Intervention*, har Csikszentmihalyi i detalj beskrivit kvaliteterna av denna sinnesstämning, vad som skapar den och vad den skapar både i personens liv som upplever den och dess inverkan på omgivningen. Han fann att det viktigaste var att i stunderna av flow så upplevde personerna att de var där de var menade att vara, att de gjorde vad de var menade att göra. Flow står för självförverkligande i samband med interaktion med omgivningen. I sådana ögonblick rapporterar människor att de förlorar känslan av separation från sig själva och den yttre världen. Cayces perspektiv på uppdrag i livet erbjuder en viktig ledtråd till hur man kan främja flow-upplevelser i sitt liv och förlänga dem bortom ögonblicket.

En viktig aspekt av vad Cayces readingar har att dela med sig till oss om känslan av livsuppgift är att den inte är menad att bli en väg till privat tillfredsställelse, även om det är mycket tillfredsställande för egen del att följa sin uppgift. Att vi har ett uppdrag i livet återspeglar istället själens behov att få utlopp för att tjäna andra som ett medel

att stimulera tillväxten av själens kvaliteter. Precis som altruism ofta stimulerar människor att sträcka sig ut och anstränga sig utöver deras normala förmåga och funktion, så är drivkraften att tjäna andras behov den avtryckare som kan stimulera framkallande av slumrande talanger. Med andra ord så självförverkligar vi oss inte för vår egen skull, även om vi ofta är motiverade till det. Istället förstår själen att dess förverkligande tjänar ett större syfte, att vara till hjälp för andra och deras tillväxt i Gudsmedvetenhet. Snarare än att se vägen mot himlen som en stege vi klättrar upp på ensam genom personlig meditation och upplysning, betraktar Cayces perspektiv vägen till himlen som en stor dans i vilken vi alla hjälper varandra att förbereda oss att få Gudsinsikt och tillsammans bli invånare i himlen. Vi kommer till himlen, vilket Cayce ofta påminner oss om, lutade mot armen på någon som vi har hjälpt.

Vad kan vi göra för att ha ett förhållningssätt till vårt personliga uppdrag i livet, förutom att utveckla Andens frukter och gåvor vilket är en del av vårt generella uppdrag? Att ha ett förhållningssätt till känslan av uppgift är antagligen en bättre idé än att "upptäcka" sin uppgift, därför att förhållande innebär en pågående process snarare än ett enstaka fall av upptäckt. Vår hela livsresa är vår uppgift, vilket snarare tyder på en process än ett slutresultat eller produkt. När man betraktar lärdomar från tidigare liv, är det inte så mycket "vem" vi var som spelar roll, utan det är vår attityd, våra intentioner och handlingar som utmärker vår själ. Det fanns en man som var frustrerad därför att han upplevde att han hade misslyckats med sin uppgift att bli en berömd författare. Då han studerade Cayces material om livets uppdrag insåg han att när han tog hänsyn till, inte bara sina förmågor, utan även vad han gillade och ogillade, skulle det vara en alltför begränsad vision för hans uppdrag att vara en berömd författare. Han förstod istället att han hade en grundläggande idé om frihet att tjäna. Som han uttryckte det i sin uppdragsredogörelse, så riktade han in sig på att få vakna varje morgon med en känsla av att det var lördag, vara ivrig att stiga upp för att återuppta en engagerande kreativ uppgift samt avsluta dagen med att veta att han hade hjälpt någon och glädjas åt sin kväll med familj och vänner. Genom att ändra sitt begrepp beträffande livsuppdraget från en

arbetsbeskrivning till en beskrivning av livsstil, tänkte han mer exakt över Cayces perspektiv på livsuppdrag. Och så är det med vår uppgift i livet, att det är mindre viktigt ”vem” vi blir i betydelse av karriär och arbetstitel, än det är den stil och anda som vi lever i. Att upptäcka vår vision är en pågående läroprocess för att upptäcka vår egen gudomlighet. En fin morgonmeditation som uttrycker detta närmande till andlighet kan vara att fråga när vi vaknar: ”Vilken möjlighet kommer jag att få idag till att utveckla mina själsförmågor genom att tjäna någon med behov av det?”

Vi måste verkligen skärskåda våra talanger och förmågor för att få en känsla för vår uppgift, men vi måste också betrakta våra önskningar och vad som ger oss glädje. Forskningen stöder överraskande validiteten av den slogan som gjordes känd av Joseph Campbell i hans försök att undervisa oss om de andliga budskapen i mytologin. Han sa: ”Följ er salighet” till människor. I sin forskning om flow, fann Csikszentmihalyi att under dessa speciella stunder, utövade människor aktiviteter som de uppskattade att göra för sin egen skull snarare än aktiviteter som fullföljdes på grund av förväntade resultat. Någon som säger att de skulle göra sitt arbete även om de inte fick betalt för det, är någon vars arbete ligger i linje med deras uppdrag i livet, för det ska vara uppskattat för sin egen skull. Till en början kan vi tjäna andra utifrån en känsla av religiös plikt. Alltmedan vi mognar och börjar inse vår själs förmågor, utövar vi våra talanger av ren glädje och vi finner att det i sig är en glädjefylld erfarenhet att tjäna andra med våra talanger. Det är lovord till Skaparen som kom på en design som får oss att följa vår salighet och upptäcka talangerna vi har att tjäna andra och hjälpa dem att växa, medan vi under tiden upptäcker vår enighet med Gud i den processen. Det är ett bra liv.

Översättning: Christina Kisiel

Artikel ur *Venture Inward*, jul-sep 2012.